

skulde være forsættlig. Justitsministeren skød sig ind under Højesterets Misbilligelse af denne Assessor, og Justitsministeren omtalte Højesteret i meget stærkt rosende Toner. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorvidt den almindelige offentlige Mening tænker det samme om Højesteret, som Justitsministeren gjorde, da han talte i Gaar; men jeg tror ikke, at Justitsministeren gjorde Højesteret nogen Tjeneste ved at udtale sig saaledes om dens Misbilligelse af Hr. Finsens Adfærd, som Justitsministeren gjorde. Justitsministeren sagde: Naar Højesteret kun har udtalt en Misbilligelse og ikke har udtalt sig i skarpere Former, er der intet, der hjemler mig Ret til at skride ind. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at for Højesteret forelaa kun Bedragerisagen, det var den, der var appelleret, Tyverisagen laa slet ikke for Højesteret. Naar jeg sagde, at der var visse Ting, der kunde tale for en forsættlig Vildfarelse fra Dommerens Side, var det, fordi Bedragerisagen maatte ses i Sammenhæng med Tyverisagen, og saa var det ud derfra, at Assessor Finsen lige over for mig og en anden Journalist har udtalt, at hvis han ikke havde anset Alma for skyldig i Tyveriet, vilde han aldrig have straffet hende for Bedrageriet. Der foreligger altsaa en Uretfærdighed. Men dertil kommer, at han endda kun kunde faa hende straffet for Bedrageriet ved en urigtig Protokolltilførsel. Dommeren havde altsaa den Hensigt at faa hende straffet for enhver Pris, fordi han ansaa hende for skyldig i Tyveri, som det senere har vist sig, at hun ikke var skyldig i. Han leder da efter et eller andet Grundlag, hvorpaa han kan faa hende straffet, og det viser sig, at han ikke kan faa det i andet end en Protokolltilførsel, som nu er bevist at være urigtig. Jeg siger, at dette Forhold fra Assessorens Side grænser saa nær op til Straffelovens Udtryk, at jeg ikke vilde have anset det for urigtigt, om Justitsministeriet anlagde Sag mod vedkommende Assessor, saa vilde det blive Højesterets Sag her at tage Sagen op og undersøge, om vedkommende Dommer kan straffes.

Justitsministeren sagde i Gaar, at han heller ikke agtede at anlægge Regressøgsmaal mod Assessor Finsen, og atter her gjorde Ministeren Højesteret en daarlig Tjeneste ved at skyde sig ind under Misbilligelsens Ordlyd. Jeg forstaaer ikke, og jeg tror, at kun faa forstaa den Fortolkning, Justitsministeren gjorde gældende. Der staar i Loven om uforskyldt Varetægtsarrest, at hvor der fra Dommerens Side

har fundet Embedsmisbrug, Skødesløshed eller anden uforsvarlig Adfærd Sted, har Statskassen Regres mod Dommeren. Nu siger den højtærede Justitsminister: Højesteret har misbilliget Assessor Finsens urigtige Protokolltilførsel, den har ikke brugt stærkere Udtryk end at misbillige, den har ikke sagt, at Assessor Finsens Optræden er uforsvarlig, følgelig kan jeg ikke anvende Loven om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel. Jeg forstaaer ikke den Fortolkning, og jeg tror, at faa forstaa den. Naar Højesteret misbilliger en Dommers Forhold, er det vel, fordi den mener, at hans Forhold har været uforsvarligt; i hvert Fald er der udvist Skødesløshed, derom kan der ikke tvivles. Det er dog vel en Skødesløshed, at en Dommer fører urigtigt til Protokollen og dømmer en Arrestant paa denne urigtige Protokolltilførsel. Jeg tror ikke, at der i det danske Sprog kan findes et Udtryk, der paa en mildere Maade kan betegne, hvad en Dommer har gjort sig skyldig i ved at handle saaledes, end Varetægtslovens Udtryk, Skødesløshed. Det er det allermildeste Udtryk, der kan anvendes i denne Sag. Justitsministeren sagde, at der skal foreligge Embedsmisbrug, Skødesløshed eller anden uforsvarlig Optræden, og han understregede Ordet uforsvarlig og gjorde gældende, at Udtrykket ogsaa skulde gælde om Skødesløsheden, at ogsaa den skulde være uforsvarlig. Men Skødesløshed fra en Dommers Side ved Protokolltilførsel er altid uforsvarlig. Jeg har heller ikke før hørt noget Menneske i Landet, der vil forsvare Assessor Finsens Optræden i denne Sag, hans Forhold maa vel være uforsvarligt, og i hvert Fald har han handlet skødesløst. Jeg forstaaer ikke, at Justitsministeren ikke agter at anlægge Regressøgsmaal mod Assessor Finsen, at der fra Regeringens Side er en saadan Uvillie imod dog for en Gangs Skyld i en Menneskealder at gøre dette Skridt at skride ind imod en Dommer. En saadan Mildhed, ja, jeg kan gerne sige en saadan Slaphed fra Justitsens øverste Ledelse skal ikke gøre Retsforholdene bedre her i Landet.

Justitsministeren søgte at undskylde Assessor Finsen med, at det var ham selv, der var gaaet til Bekendelse, at han selv havde erkendt, at Protokolltilførslen var urigtig. Det gør jo i og for sig ikke Forholdet bedre, at Manden selv erkender det. Men dertil kommer, at han erkendte det ikke, førend han var nødt til at gøre det. Først da der var fremkommet saa meget